

steren – det fremgår af Berlingske Tidende søndag – at han ikke kendte tilstrækkeligt til sagen til at udtale sig om den. Det synes jeg ikke er tilfredsstillende.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Som det vil være spørgeren bekendt, har besøget fundet sted. Jeg vil derfor bede udenrigsministeren om nærmere at redegøre for forløbet.

Lad mig blot for min part knytte den kommentar til spørgsmålet, at Det Udenrigspolitiske Nævn blev forhåndsorienteret om, at besøget ville finde sted, på nævnets møde den 20. januar. Enhedslisten er som bekendt også repræsenteret i Det Udenrigspolitiske Nævn.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Som statsministeren har nævnt, og som offentligheden vil vide, er den iranske viceudenrigsministers besøg gennemført. Jeg skal gerne begrunde endnu en gang, hvorfor regeringen mener, at det var en rigtig beslutning.

Viceudenrigsministerens arbejdsbesøg blev gennemført efter de retningslinjer, der har været fulgt for sådanne samtaler siden 1988. Vi lægger vægt på, at den kritiske dialog er den bedste metode til at søge at forbedre menneskerettighederne i Iran og ikke mindst fatwa'en mod Salman Rushdie.

Vi mener – og det er også opfattelsen i EU-kredsen – at isolering af iranerne ikke tjener noget som helst formål. Tværtimod risikerer vi, at forholdene i Iran bliver værre for de mennesker, vi søger at hjælpe.

Der er ikke internationalt grundlag for at gennemføre sanktioner mod Iran. Sanktioner uden bred opbakning er i øvrigt meningsløse. Dette er også den norske vurdering.

Vi har klart og utvetydigt sagt til iranerne, hvad vi mener om menneskerettighederne i Iran og om fatwa'en mod Salman Rushdie. Der må ændringer i den iranske holdning til, før der kan blive tale om fremskridt på de områder, hvor iranerne ønsker det.

Besøget drejede sig i virkeligheden om en prioritet i dansk udenrigspolitik, nemlig at søge at påvirke alle lande til at overholde menneskerettighederne. Det gøres bedst ved at sige, hvad vi mener, til dem, der har ansvaret; og det er nu engang Irans regering.

Jeg kan ikke lade være med at undre mig lidt over den kritik af besøget, der er fremkommet fra flere af partierne i de seneste dage. Som statsministeren sagde, redegjorde regeringen

allerede den 20. januar for besøget. Problemerne om Norge redegjorde vi ligeledes for. Der har aldrig været tale om et besøg af den iranske viceudenrigsminister i Norge. Det eneste nye siden den 20. januar er, at Sverige har aftalt med iranerne at udsætte viceudenrigsministerens besøg.

Men lad mig gentage: Vi følger her retningslinjer, som har været fulgt siden 1988, senest ved et besøg af den iranske viceudenrigsminister til den daværende regering og udenrigsminister i december 1992.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes stadig væk, det er utilfredsstillende, at statsministeren ikke gik ind i sagen i fredags. Så vidt med det historiske.

Så vil jeg godt stille et spørgsmål til de to ministre om dette med den kritiske dialog. Det er jo sådan, at det er en EU-politik, men jeg synes ikke, det kan være rigtigt, når der er tale om et præstestyre af den karakter, der er tale om her – så brutalt, som det er – at opretholde den kritiske dialog. Der er tidspunkter, hvor en kritisk dialog kan være rigtig, det er jeg enig i, men det er efter min mening ikke tilfældet her. Her bør vi afbryde forbindelserne og vise styret, at den går altså ikke.

Derfor vil jeg spørge ministrene, om det er EU, der har dikteret, at vi skal have den dér kritiske dialog, om det er derfor, statsministeren og udenrigsministeren ikke gik ind og stoppede det besøg, og om det ikke kunne være en overvejelse værd at begynde at føre vores egen politik over for Iran i stedet for at underlægge os EU's efter min forføjede politik i dette spørgsmål.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Danmark fører sin egen politik, men vi koordinerer politikken i forhold til Iran med de øvrige EU-medlemslande, og det mener jeg er den rigtige linje.

Der er intet grundlag, f.eks. i FN-resolutioner, for, at Danmark alene skulle gennemføre sanktioner på det handelsmæssige eller andre områder i forhold til Iran. Dette er ikke en EU-beslutning, det er en FN-beslutning, og der foreligger ikke et sådant grundlag fra FN.

Søren Søndergaard (EL):

Statsministeren har fuldstændig ret i, at Enhedslisten er repræsenteret i Det Udenrigspolitiske Nævn. Det er regeringen jo også, og dermed